

LENINA KAROĢS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJA PREIĻU RAJONA KOMITEJA UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOME LAIKRAKSTS

IZNAK KOPS
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 18 (5712)
13.
FEBRUĀRIS
SESTDIENA,
1988. GADS
Maksā 3 kap.

Pārkārtošanās: 6 nedēļas saimnieciskā aprēķina apstākļos

Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvalde jau sen ir saimnieciskā aprēķina organizācija. Tāda te darba specifika. Konkrēti: katru mēnesi Valsts bankā tiek iesniegta attiecīga atskaite, kurā uzrādīti padarītie darbi un par tiem pienākošā samaksa. Isi sakot — cik esi nopelnījis, tik arī saņemsi. Taču arī šajā darba kolektīvā notiek pārmaiņas. Autotransporta un šoseju ministrija izdevusi pavēli, kas nosaka, ka ar šī gada 1. janvāri ceļu aprūpētājiem jāstrādā pilnas pašfinansēšanas apstākļos, bet ar 1. februāri pārvaldē tiek leviesti jauni darba apmaksas noteikumi. Šis darba periods ir ļoti saspringts. Ipaši vēl tāpēc, ka par daudzām lietām nav istas skaidrības. Kolektīva jaunie vadītāji (I. Muzikants pārvaldes priekšnieka amatā ir no pagājušā gada 1. novembra, bet V. Akentjevs par galveno inženieri strādā kopš šī gada 1. janvāra) ir patiesi norūpējušies par to, kā būs turpmāk. Kas tieši nodarbina un satrauc prātus? Par to šī saruna ar pārvaldes priekšnieku ILGVARU MUZIKANTU.

ram, palielinās materiālu pārvadājumu attālumam, lielas naudas summas pārskaitām rajona lauktehnikiem un 8. autokombinātam par transportu. Šāda nesamērība rodas, manuprāt, tāpēc, ka augstākstāvošie orgāni projektus un tāmes nesaskaņo ar mums, neņem vērā mūsu iespējas.

Un vēl — tikai par 70 procentiem esam nodrošināti ar darbam nepieciešamajiem materiāliem. Piemēram, nevaram iedomāties, kā spēsim noasfaltēt 10 procentus šoseju virsmu, ja nav ne granīta šķembu, ne bitumena. Bet, ja no plāna tiek izslēgts objekts, kura vērtība ir apmēram 30 tūkstošu rubļu, tad rodas grū-

Šādu rīcību, tā sacīt, diktē ekonomikas likumi. Saimnieciskā aprēķina un pašfinansēšanas apstākļos katram kolektīvam jāstrādā ar peļņu, bet ceļu aprūpēšana taču rada tikai zaudējumus. Šāda situācija, protams, ietekmē strādājošo attieksmi pret uzdevumu. Ceram, ka tagad stāvošajā kolektīvā veiks gan izdevīgus, gan neizdevīgus darbus. Palielināsies ieinteresētība sasniegt labu galarezultātu.

— Sarunas noslēgumā — dažus vārdus par to, cik stabila radīta bāze pārejai uz saimniecisko aprēķinu un pašfinansēšanu, ņemot vērā pagājušā gada rezultātus?

● Aktuāla intervija

Meklējumu ērkšķainais ceļš

Jūsu stāvoklis pašreiz nav apskauzams — tik daudz jauninājumu jārealizē vienlaikus. Manuprāt, viss notiek otrādā kārtībā. Acīmredzot, pareizāk būtu bijis vispirms leviest jauno kārtību darba apmaksā (to pierāda prakse, piemēram, Preiļu sarkaru mežglā), un tikai tad sākt īstenot saimnieciskās jaunās metodes?

I. M. Iespējams, ka tad patiesām būtu parocīgāk. Taču paši vien esam vainīgi. Nespējam laikus sagatavot visus nepieciešamos aprēķinus (kaut gan zināms sagatavošanas darbs tika paveikts pagājušā gada novembrī, decembrī). Mūsu vienīgais ekonomists bija burtiski pārslēgts — gan plāni, gan finanses, gan sociālistiskās sacensības rezultātu apkopošana. Kur tad darba steigā pagūt pa istam izanalizēt pārvaldes saimniecisko darbību, to prognozēt! Tagad, kad notikusi štata samazināšana, tomēr nolemts ekonomisko dienestu pastiprināt — klāt nāk viena štata vienība.

— Papildjautājums: ko darīja jūs, kā saka, priekšniecība? Piemēram, Autotransporta un šoseju ministrija, arī citi...

I. M. Godīgi runājot, mēs gaidījām, ka biedri no ministrijas un citām vadošām iestādēm palīdzēs vairāk — gan teorētiski, gan praktiski. Pie-

mēram, mūsu ministrijas kvalificēti ekonomisti apsoliya izstrādāt mums variantus uzņēmuma pārkārtošanai darbam jaunos saimnieciskās apstākļos. Taču tālāk par solījumiem tā arī netika. Tiesa, tika organizēti semināri, bija nodarbības, diemžēl liela labuma no visa tā nebija. Tā nu strādājam. Kā paši protam.

— Un kādas ir nākotnes perspektīvas?

I. M. Sprīdēt paši: ceļu būves tehnika ir par 50 procentiem nolietojusies (starp citu, viens ekskavators maksā vismaz 40 000 rubļu), taču mēs vēl nezinām, kādā veidā varēsim atjaunot tehnikas parku. Ipaši jau tāpēc, ka peļņu gūstam ar visai lielu piepūli. Pagājušajā gadā vairākos galvenajos darba rādītājos gūvām krievus plusus, taču peļņai izrādījās „minus” zīme. Es uzskatu, ka darbu izcenojums, uz kura balstās visa projektu dokumentācija, ir nepareizs, nav reāls. Piemē-

tības izpildīt gada uzdevumu kopapjomā.

Praksē dažas organizācijas pielieto šādu variantu: darbu izmaksu tāme iekļauj ne tikai līdzekļus, kas vajadzīgi konkrētu darbu izpildei, bet arī peļņas tiesu. Kas iznāk? Ja esi uzdevumu izpildījis un nesi pārtērējis šim nolūkam plānotos līdzekļus, tad peļņa ir tava. Ja pasūtījuma izpildei esi izmantojis vairāk līdzekļu nekā bija plānots, tad tu zaudē naudu. Šāda sistēma rada apstākļus, kad pierakstījumi praktiski nav vajadzīgi.

— Saimnieciskās darbības pārkārtošanā liela nozīme ir pārvaldes iekšējās struktūras izmaiņām. Pie jums šādas izmaiņas, cik zināms, jau izdarītas. Pastāstiet, lūdzu, par tām sīkāk!

I. M. Kopš šī gada 1. janvāra ir likvidēti trīs iecirkņi, kuri aprūpēja ceļus, un viens iecirknis, kurš nodarbojās ar celtniecību. To vietā izveidotas trīs teritoriālas kompleksas ražošanas apakšvienības — Preiļos, Līvānos, Aglonā.

I. M. Mums ir divi galvenie kritēriji — kopējais plāns un rādītājs, kurš atspoguļo veikumu kilometros. Kopējo plānu pērn izpildījām par 108,4 procentiem. Uzdevums pārsniegts, arī rēķinot kilometros. Tomēr, kā minēju, neguvām cerēto peļņu, un šis apstāklis mūs uztrauc.

Bez šaubām, centīsimies savu finanšiālo stāvokli uzlabot. Pirmām kārtām — samazinot izmaksas, nostiprinot darba disciplīnu, paaugstināt darba kvalitāti.

— Ceļu remontētāju un būvētāju kolektīvam novēlu izturību un iniciatīvu šajā ērkšķainajā meklējumu ceļā, kur iespējamas kļūdas, bet, kur izdevies eksperiments var dot lielu labumu. Lai galarezultāts ir cerīgs, proti, lai nostiprinās saimnieciskās ekonomiskie principi.

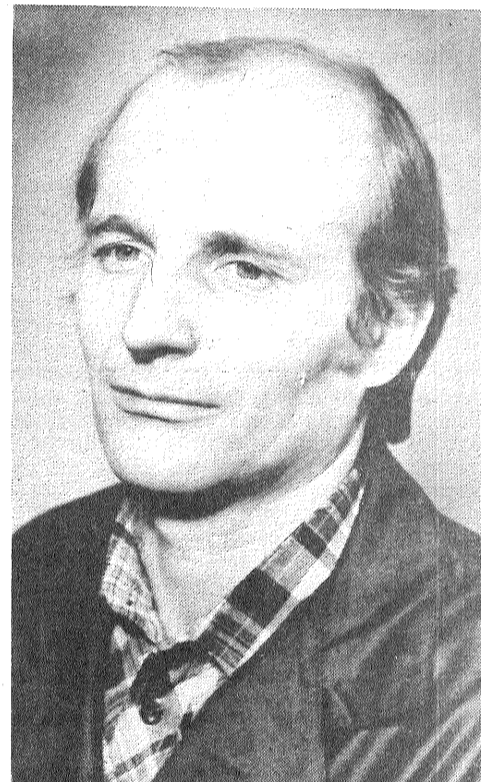
Intervēja I. KOROĻOVA

Brāļu saime palīdz

REPUBLIKAS KOLHOZU PADO-
ME sadalīja naudas līdzekļus — 3,1
miljonu rubļu, kas no Savienības Kol-
hozu padomes centralizētā fonda pie-
šķirti sociālo un kultūras objektu cel-
tniecībai ekonomiski vājās saimniecī-
bās.

Preiļu rajonā minētā palīdzība pie-
šķirta šādām saimniecībām: kolhozam
«NAKOTNE» — 135 000 rubļu, RAI-
ŅA kolhozam — 70 000 rubļu, kolho-
zam «SILUKALNS» — 60 000 rubļu,
kolhozam «VĀRKAVA» — 40 000
rubļu un kolhozam «ZELTA VĀRPA»
— 110 000 rubļu.

(No laikraksta «Lauku Avīze»)

Antons Karjačo strādā Līvānu stikla fab-
rikas eksperimentālajā gaismas vadu cehā
par iekārtu regulētāju. Viņš regulāri pār-
sniedz normas uzdevumus, 1987. gada plānu
Antons Karjačo izpildīja par 109,2 procen-
tiem un kļuva par sociālistiskās sacensības
uzvarētāju, iegūdam nosaukumu «Labākais
savā profesijā».

J. SILICKA foto

Pārskats

par plēna izslaukumiem rajona saimniecī-
bās (pēc RARA dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukts no govs februāra I. dekadē	+ salīdz. ar iepri- ekšējo dekādi	+ salīdz. ar to pašu laiku 1987. gadā	+ kg no govs. salīdz. ar 1987. gadu
«Krasnij Oktjabrj»	14,4	+0,6	+1,0	+44
Leņina	10,1	-0,5	+0,4	+34
M. Gorkija	9,2	+0,3	+0,9	+23
«Sarkanā ausma»	8,9	-	+0,2	+21
«Nākotne»	8,8	-0,2	+0,3	+36
Rušanas p. s.	8,7	+0,2	+0,6	+31
«Rīts»	8,5	-0,1	+0,6	+35
«Zelta vārpa»	8,3	+0,2	+0,7	+36
Raiņa	8,3	+0,1	-0,2	+16
Aglonas p. s.	7,7	-0,3	+0,5	+29
Kirova	7,4	-0,4	-	+15
Suvorova	7,2	+0,3	-0,2	+5
«Dzintars»	7,2	-0,2	+0,3	+19
«Sijukalns»	7,1	+0,1	+0,2	+9
K. Marksa	6,8	-0,1	-0,2	+10
Rudzātu p. s.	6,6	+0,2	+0,2	+19
«Vārkava»	6,6	-0,1	+0,5	+27
Oskalna	6,5	-0,1	+0,3	+11
Dzeržinska	6,3	+0,2	-1,1	-11
«Dubna»	6,3	+0,1	+1,0	+36
RAJONĀ	8,3	-	+0,3	+22

V. RADIS

● Kultūras dzīve: informācija

SPEĻU ISTABA
rajona kultūras namā darbojas jau no šī
gada janvāra.

Pagaidām šeit ir uzstādīti divi auto-
māti: šūpoles «Gailītis» un gaisa kaujas
automāts «Iznīcinātāji». Bez tam šeit ir
pieejamas dažādas gaida spēles. Par to,
lai spēļu automāti normāli darbotos un
mazajiem kultūras nama apmeklētājiem
būtu mozs garastāvoklis, rūpējas Sergejs
Sakurskis.

Patlaban spēļu automāti bērniem ir
pieejami divas reizes mēnesī, bet ja tie
radīs lielāku interesi, tad... Vārdu sakot,
— bērni, jūs gaida rajona kultūras nama
spēļu istaba!

IZSTĀDE AGLONĀ

Iepazīstināja ciemata iedzīvotājus ar
Preiļu vēstures un lietišķās mākslas mu-
zeja fondu materiāliem.

Seit starp Latgales līnu galdautiem un
dvieļiem, košajām vilnas segām atvizēja

Polikarpa Čerņavska keramikas glazūras.
Mūsu keramikas meistara un audēju veī-
kums noteikti rosināja agloniešu kultūras
dzīvi.

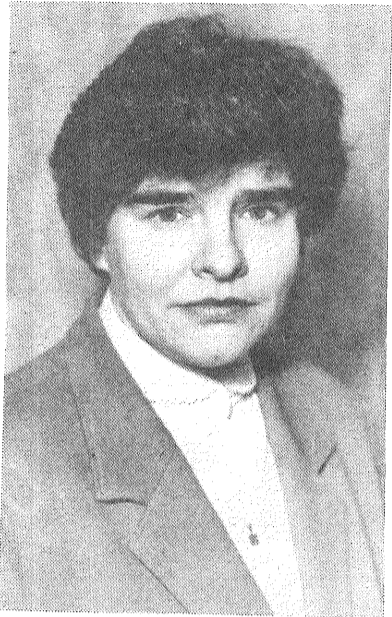
Tradicionālais kultūras mantojums (šo-
reiz — audumu darināšanas, rotāšanas un
lietošanas komplekss) bija savdabīga au-
dēju meistarības skola un ierosmes avots
ši aroda pratējām Aglonas pusē.

IELŪGUMUS

uz «Zirņu balli», kura notika 12. fe-
bruārī, bija saņēmuši pusotra simta rajona
kultūras nama pašdarbnieku.

Bet tas nenozīmē, ka uz šo gadskārtējo
pašdarbnieku saiešanas netika aicināti visi
pārējie, kuri savā brīvā laikā darbojas
kādā no 24 pulciņiem. Gluži otrādi: mīli
gaidīti bija arī tie, kuri patlaban dažādu
iemeslu dēļ uz laiku piemirsuši ceļu uz
kultūras namu, bet savā laikā ir bijuši
pašdarbnieki.

● Skolu reforma: profesionāli tehniskā izglītība

PEC CETRPADESMIT GADIEM

Nupat, janvāra beigās, kooperatīvā profesionāli tehniskā vidusskola uzņēma ciemiņus — savus bijušos absolventus. 1981. gadā notikušajā pirmajā salidojumā piedalījās tikai mūsu rajona pārstāvji, 1983. gadā jau atbrauca viesi no Jēkabpils, Daugavpils un Rēzeknes rajoniem. Šoreiz savu skolu apmeklēja arī Stučkas, Krāslavas un Madonas rajonu pārstāvji.

— Šādas absolventu tikšanās ir nepieciešamas, — stāsta skolas direktore Tamāra Elste. — Rodas kontakti starp bijušajiem un tagadējiem audzēkņiem. Arī mēs, pedagogi, tad redzam un jūtam, ka neesam veltīgi strādājuši, ka mūsu puļņi jaunajiem pārdevējiem devuši ne vien profesionālas iemaņas, bet arī tīri cilvēcisku siltumu un iedziļinātību.

Uz Priekšiem atbrauca apmēram piecdesmit bijušo audzēkņu, kaut gan gaidījām vairāk — vismaz pusotra simta. Zēl, laikam jau savu uzdevumu augstums nebija rajonu patērētāju biedrību kadru daļas, jo daudzi par aicinājumu uz tikšanos nezina, sadarbība ar patērētāju biedrību kadru daļām nav vajadzīgajā līmenī. Daudz kur vēl valda uzskats — ja parakstīts norīkojums mācībām mūsu skolā, tad visas raizes un rūpes no pleciem nost, lai pedagogi tiek galā.

Bet pagaidām direktore pārdomas lai paliek malā. Skolā taču salidojums. Profesionāli tehniskās skolas komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāre Velta Kivieniece ikvienam salidojuma dalībniekam deva iespēju izteikt domas, vērtējumus un vēlējumus. Un dzirdētais liek daudzko pārdomāt arī meistariem un pedagogiem.

Ar novēlējumu būt sabiedrīskākiem, iedziļinātākiem, dzīvākiem un iniciatīvākiem bagātākiem pie skolas tagadējiem audzēkņiem griezās jaunie tirdzniecības darbinieki no Stučkas rajona. Tā nu ir neapstrīdama patiesība — pārdevējs nedrīkst būt auksts un nejūtīgs nēmējs, viņa sūtība — dāvēt cilvēkiem laipnību un smaidus. Un šis īpašības sevi jāveido laikus.

PROFESIONĀLAS TAPŠANAS GRŪTĪBAS

Salidojuma dalībnieki aizbrauca. Aizbrauca ar pārliecību, ka skola pēc dažiem gadiem viņus atkal laipni aicinās ciemos un stāstīs par to, kas tās dzīvē izmaiņājis. Un izmaiņas noteikti būs. Parezāk sakot, to sākums jūtams jau tagad.

Bet vislabāk par visu pēc kārtas. Dosim vārdu direktorei Tamārai Elstei:

— Mēs principā esam unikāla mācību iestāde visas republikas mērogā, jo neesam iekļauti profesionālā tehniskās izglītības sistēmā. Mūsu tiešākā priekšniecība ir republikas Patērētāju bied-

rību savienība. Tas nozīmē arī to, ka neesam nevienā profesionālā tehnisko skolu katalogā. Likumsakarīgi, ar profesionālo orientāciju jānodarbojas pašiem. Par to, ka Priekšiem var apgūt pārdevēja profesiju, zina tuvākajos rajonos. Taču līdz Kurzemes un Vidzemes rajoniem nonāk visai maz informācijas. Arī audzēkņu kontingents komplektējas no Jēkabpils, Stučkas, Daugavpils un, protams, Priekšu rajona skolu beidzējiem. Atbraucējus no tālākajiem rajoniem var uz pirkstiem saskaitīt.

Novembrī un decembrī izmantotām visas iespējas un profesionālās orientācijas nolūkos braucām uz kaimiņu rajonu skolām. Rādījām diapozitīvus, dāvājām prospektīvus, daudz stāstījām. Šobrīd nu ir tā, ka nākamgad pie mums mācīties izteikusi vēlēšanos 36 jaunieši no Jēkabpils rajona. Protams, līdz pavasarim daudz kas vēl izmainīsies, taču varam būt droši, ka liela daļa atnāks. No savas puses varam apgalvot, ka skolas mācību bāze un pedagoģu kolektīvs ir spējīgs sagatavot patērētāju biedrībām zinošus, augsti kvalificētus kadrus.

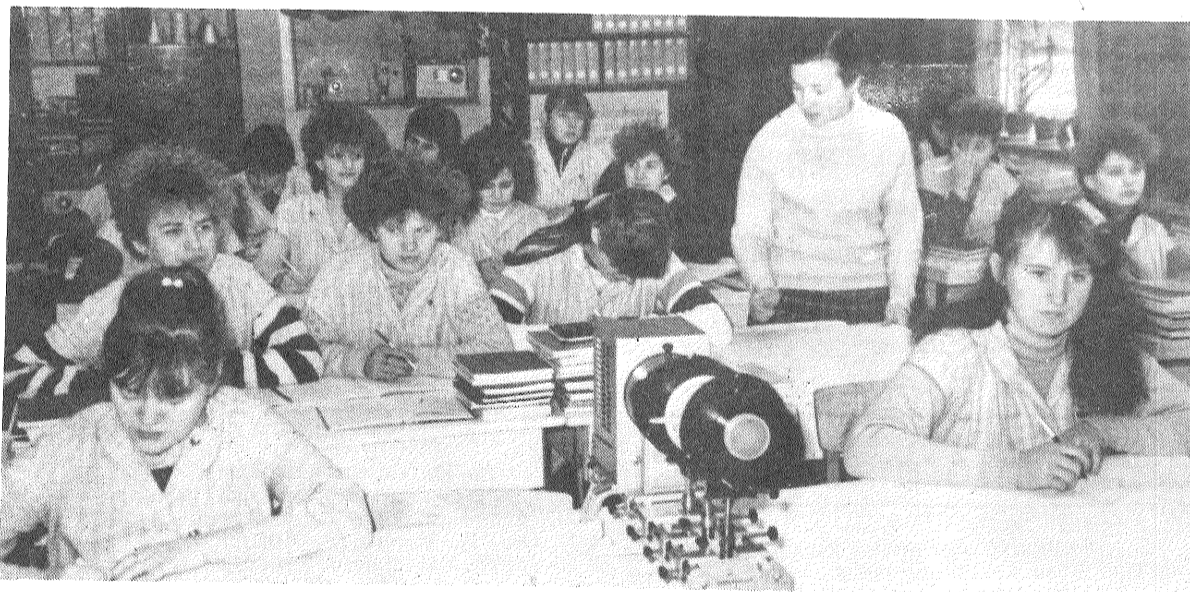
Bet tas ir tikai tāds optimistisks iesākums direktore stāstījumam par problēmām, kas profesionāli tehniskās vidusskolas kolektīvam vēl jārisina. Sāksim ar bāzi. Skolai ir vajadzīgs savs veikals, kurā audzēkņi ne tikai iepazītos ar pārdevēja darbu, bet arī apgūtu visas profesionālās iemaņas, nopietni strādātu, būtu materiāli atbildīgi. Šādam veikalam vajadzīgs tikai vadītājs un

jums ir pa spēkam arī audzēkņiem. Veikals varētu strādāt uz saimnieciskā aprēķina pamatiem un lieliski pildītu savu galveno funkciju — patiešām iemācītu profesiju.

Kā ar profesijas apgūšanu ir pašlaik? Pirmā mācību prakse notiek turpat skolas mācību veikalā. Otrā jeb tehnoloģisko praksi audzēkņi veic jau ārpus skolas sienām. Bet vasarā viņi strādā rajonos, no kuriem saņem muši norīkojumus un kur atgriezīsies pēc diploma iegūšanas. Lai nu kā, bet pašreizējā sistēma viņiem neļauj pārkāpt robežu, aiz kuras sākas patstāvības apgūšana.

Ar dažādām aptaujām un anketām noskaidrots, ka vismaz deviņdesmit procenti pirmkursnieku ir pārliecināti — viņi uz kooperatīvo vidusskolu nākuši aicinājuma dēļ. Cik patiešām tas aicinājums īsti bijis, to var redzēt jau pirmajā praksē. Un tad vienam otram teorētiskajam teicamniekam aiz letes klājas grūti, trūkst laipnības, veiklības. Un te nu tikpat kā lēns no maša lēn arā tā nesaskaņotība, kāda ir starp profesionāli tehniskās vidusskolas mācību programām un realitāti.

Jā, vēl ir eksperimentālās programmas. Bet arī tās eksperimentē kaut kā aģārnī — samazināts stundu skaits priekšmetiem, kas pārdevēja darbā vajadzīgi visvairāk. Saīsināta pat prakse. Un tāpēc nav ko brīnīties, ka jaunā meitene aiz letes jums liekas tik neziņoša — viņas sprogainajā galviņā pa plauktiem saliktas darbā pavisam ne-

pārīš pieredzējuši pārdevēji, audzēkņi tiktu galā ar visiem uzdevumiem.

1981. gadā noteica, ka šāds bāzes veikals skolai būs «Kooperators». Aizvadītajos gados situācija ir mainījies. Rajona patērētāju biedrību savienība vairs nav izdevīgi, kā saka, atvēlēt šo tirdzniecības iestādi nepieredzējušajiem audzēkņiem. Kopš 1981. gada veikalam preču apgrozījuma plāns audzis no 70 līdz 150 tūkstošiem rubļu mēnesī. Ja skola veikalu pārņem pilnībā, neizbēgami radīsies zaudējumi.

Ir panākta vienošanās, ka toposajiem pārdevējiem atdos «Celtņieku». 24 tūkstoši rubļu mēnesī — tāds preču apgrozī-

vajadzīgas lietas...

Visbeidzot — skolai nav savas ēdnīcas, nav zāles fizikultūras nodarbībām. Kopš pirmā februāra, direktore atzīst, visi esot bezgala laimīgi, jo sporta skolas jaunajā zālē viņi tagad drikstot (par bargu naudu) vadīt fiziskās kultūras stundas.

BET KĀ AR AUDZINĀŠANU?

— Sogad ir jāpanāk radikāls lūzums audzēkņu pašpārvaldē, komjaunatnes pirmorganizācijas darbā, lai tieši viņi veidotos par savas dzīves un ikdienas organi-

1986. MACĪBU GADA SAKUMU TAI PIESĶIRTS VIDUS. SKOLAS STATUSS.

TATAD SOPAVASAR GAIDĀMI SVETKI — PIRMAIS IZLAIDUMS, KAD SKOLU BEIGS NE TIKAI PĀRDEVĒJI, BET JAUNIESI, KURI TE IEGUVUSI ĀRI VISPAREJO VI- DEJO IZGLĪTĪBU.

zētājiem, lai skola kļūtu par zināšanu, kultūras, disciplīnas un sakoptības paraugu, — direktore teica savā uzrunā audzēkņiem 1. septembrī.

Nu jau var just, ka izmaiņas nav palikušas tikai vēlējuma formā. Kultūras, gaumes izkopšana meitenēm sākās nevis ar estētikas stundām, bet ar vestibīla iekārtošanu. Tagad tur daudz spoguļu, zaļumu, uz grīdas paklājs (bet tas taču ik pēc starp-

veselības grupa. Būs vēl daudz kas cits. Taču...

Kā lai tiek valā no tās patērētāja apziņas, kas piecpadsmit gadus vecajā cilvēkā reizēm līdzīli iedziesis? Nemt, visu tikai nemt sev, neliekoties ne zinīs par apkārtējiem. Un nav nekāds retums, ka audzēkne skolā nomācās gadu, pusotru, taču galā no viņas nākas atvadīties.

Reizēm jābrīnās arī par to, cik nesagatavotas patstāvīgajai dzīvei ir mūsdienu meitenes. Nav nekāds brīnums, ka audzinātajās viņām māca, kā saklāt gultu, kā izmazgāt istabu, kā pagatavot sev brokastis. Lūk, viela pārdomām gan vecākiem, gan arī tām vispārizglītojošo skolu audzēkņiem, kuras iecerējušas mācīties Priekšu kooperatīvajā profesionālā tehniskajā vidusskolā nākam vai aiznākamgad.

PAMAZITINĀM — UZ PRIEKŠU

Skolu atklāja janvārī pirms četrpadsmit gadiem. Šī gada janvārī ielikti pamati jaunajam četrstāvējam mācību korpusam. Ceļš arī ēdnīcu un sporta zāli. Būve izmaksās 2 miljonus rubļu. Un vēl bezgala daudz nervu skolas vadībai. Kur nēmt granti? Kur salūzušā celtna vietā sameklēt jaunu? Vajadzīgs taču arī celtniecības tehniskais uzraugs...

Bet visam pa vidu vēl divsimt trīsdesmit audzēkņi, tikpat daudz problēmu. Un ar tām jā-tiek galā tālāk, nekavējoties.

L. STRODE

ATTELOS:
skolas direktore Tamāra Elste;

prakses stunda skolas veikalā. Meistare Nadežda Ameļohina (no kreisās) ar audzēkņi Tatjanu Panikovu; nodarbību laikā fizikas un matemātikas kabinetā. Stundu vada skolotāja Marija Tara-sova.

J. SALNAVIESA foto

Darba drošība: ražošanā un sadzīvē

● Klātesošie pārsteigti it kā sa- stīga: automašīna «Ziguli» savērās un krita no estakādes. Trieciens, plis- tošu stiklu dzinkstoņa, un lēni griežas augšup pavērstie riteņi... Uz avārijas vietu skrēja cilvēki — automašīnā taču kursante. Protams, eksāmens tika pārtraukts, neveiksmīgo stūrētāju aiz- veda uz slimnici. Par laimi, kursante T. bija tikai sasīstus — kritiena brīdī viņa paguva sagriezties uz sā- niem un atslābināt muskuļus. «Pavei- cās!» — pēc tam sacīja notikuma aculiecinieki.

Kā tad virknējās nelabvēlīgā faktori dienā, kad rajona autoamatieru biedrības autoskolas kursanti kārtēja eksāmenu vieglās automašīnas vadīšanā?

Palasīsim aktu, kuru parakstīja VAI reģistrācijas un eksaminācijas starprajonu nodaļas (tā atrodas Daugavpilī) priekš- nieks A. Viskrebencevs, VAI inspektors V. Kirčenko un autoamatieru biedrības Preiļu rajona nodaļas priekšsēdētājs L. Teniss, 1988. gada 20. janvārī, lai orga- nizētu eksāmenu automašīnā praktiskā vadīšanā, kursantu rīcībā bija divas viegl- lās automašīnas. Viena šim pasākumam nederēja, jo nebija tehniskā kārtībā; ne- darbojās ar roku pieveikamā bremze, pā- rāk nolietojus automašīnas riepas. Kas notika ar otru mašīnu — jau sacījām. Jautājums: KĀPĒC TĀ NOTIKA?

Pirmajā brīdī skaidri izlemējās divas versijas. Pirmā — kursante braukšanai nepietiekami apmācīta. Otrā — automa- šīnā ir tehniski bojājumi. Radās arī trešā versija. Taču par to parunāsim maz- liet vēlāk. Vispirms mēģināsim tikt skaid- rībā par pirmajiem diviem pieņēmumiem, ālab ieklausīsimies kompetentu speciā- listu teiktajā.

A. Viskrebencevs. Mans dienesta pienā- kums ir kontrolēt, kā DOSAAF sporta tehnisko klubu un autoamatieru biedrības autoskolās organizētajos maksas kursos apmāca šoferus amatierus. Gribu uz- svērt, ka tik vāji sagatavotus kursantus redzēju pirmo reizi — no visas grupas, kurā mācījās 27 cilvēki, tikai seši eksā- menu aizvadīja bez kļūdām. Ārkārtējo no- tikumu uz estakādes vērtēju viennozīmīgi — kursante bija profesionāli vāji sga- tavota.

J. Zarāns, ceļu satiksmes noteikumu pasniedzējs. Es jau 32 gadus mācu sa- tiksmes noteikumus. Uzskatu, ka šīs grupas zināšanas nebija sliktākas par citu grupu māku. Viena būtiska atšķirība gan ir: divas trešdaļas kursantu šoreiz bija

sievietes. Tāpēc visiem pasniedzējiem vajadzēja strādāt pastiprināti un ļoti ne- atlaidīgi. Vēl un vēl atkārtotot braukšanas teoriju. Rezultāts ir šāds: eksāmenu sa- tiksmes noteikumu zināšanā sekmīgi no- kārtoja 93 procenti kursantu (republikā šis rādītājs ir vidēji 80 procentu). Tāpēc man ir pamats apgalvot, ka šī kursantu grupa teorētiski bija sagatavota pietiekā- mi labi.

L. Teniss, rajona autoamatieru biedri-

kursu materiāli tehniskā bāze nodrošina pienācīgu darbu?

Autoskola ir izmitinājusies nelabiekār- totas dzīvojamās mājas pirmajā stāvā (atrodas gandrīz pašā Līvānu nomalē). Rodas iespāids, ka uzskates līdzekļu (ma- šīnu mezglu un agregātu dažādu maketu) ir pietiekami. Taču uzskates līdzekļu izvietojumu varam vēlēties labāku. Diem- žēl pagaldām neko nepadarīsi — vienīgā klase nav liela. (Sajā ziņā sporta tehnis-

saminācijas starprajonu nodaļas priekš- nieks, gan rajona sporta tehniskā kluba priekšsēdētājs V. Prokofjevs. Pēdējam nav sevišķi labas attiecības ar L. Tenisu. (Sis fakts nevienam nav noslēpums.) Gatavojot šo materiālu, es tikos ar abiem un mēģināju noskaidrot, kad un kāpēc starp viņiem melns kakls pārskrējis. Se- cinājums: tas, ko vīri saka viens par otru — un ko bilst katrs sevis aizstāvēšanai, labākajā gadījumā rada neizpratni. Tūciet man — izklausās pēc tirgū dzirdētas apsūkšanās. Grūti te sameklēt kaut cik principiālas domstarpības.

Neviens taču neapstrīd, ka sporta teh- niskajam klubam mācību bāze ir stabi- lāka nekā autoamatieru biedrībai. Par to V. Prokofjevs var būt lepns. Taču šis fakts nedod tiesības skatīties it kā no augšas uz līdzās esošo «nabaga radinie- ku». Gluži otrādi: V. Prokofjeva slava tikai augtu, ja viņš autoamatieriem draud- zīgi palīdzētu — ar padomu, varbūt arī materiāli. Gan sporta tehniskajā klubā, gan autoamatieru biedrībā taču dara vajadzīgu darbu. Treniņiem abi kolektīvi izmanto vienu laukumu. Kopīgiem spē- kiem tas arī būtu jāsakārto. Kaut tā pati nelaimīgā estakāde. Sadarbošanās un draudzīga atmosfēra dotu lielu labumu. Bet — ko dod šie dzēļeni, šī paklupinā- šana? Un vēl — kolektīvu vadītājiem allaž jādomā par nevalnojamu stāju. Amats uzliek arī šādu pienākumu.

Neaizmirsīsim statistikas datus: pagā- jušajā gadā mūsu rajona teritorijā trešo daļu satiksmes negadījumu ar smagām sekām izraisīja individuālo transportli- dzekļu vadītāji; viņi vainīgi arī par ap- mēram pusi tā saukto sīko ceļa negadīju- mu. Lūdzu mani nepārprast! Es negatavo- jos par visām avārijām vainot šoferu apmācītājus vai kādas konkrētas auto- skolas audzēkņus. Nē! Taču nevar arī noliegt kvalificēti sagatavotu šoferu poziti- vāto devumu satiksmes drošības palieli- nāšanā.

Man parādīja to estakādi. Ne pārāk augsta, salīdzinoši plata. Taču pietiekami «viltīga». Iesācējam to pārbraukt nav tik vienkārši. Vajag maksimāli koncen- trēties, ik darbībai te jābūt precīzi aprē- kinātai. Pareizi — kad ceļš ved kalnup, tad ik sīkumam var būt izšķiroša nozīme. Es gribu novēlēt jaunajiem šoferiem pēc iespējas ātrāk un labāk iemācīties pār- varēt šo pirmo kāpumu. Un lai autoskola saviem audzēkņiem turpmākajā ceļā dod līdzi ne tikai transportlīdzekļa vadītāja tiesību ilgotos «vāciņus».

I. KOROLOVA

ESTAKĀDE

Kāpēc notika avārija?

bas priekšsēdētājs, praktiskās braukšanas apmācību instruktors. Praktiskās braukša- nas programmu (30 stundas) visi kursanti izpildīja un pat pārpildīja. Nav arī ne- vienas sudzības, ka būtu kāda braukšanas nodarbība, kā saka, norauta. Ar kursanti T. mēs rūpīgi strādājām tieši uz šīs es- takādes. Man vienmēr likās, ka te viņa jūtas ne sevišķi droši. Taču eksāmena priekšvakarā radās pārliecība, ka kursan- te ir ļoti apguvusi vajadzīgās iemaņas. Diemžēl esmu kļūdījies.

Citētie izteikumi (gan kursantu apmā- cītāju, gan zināšanu pārbaudītāju) it kā priekšroku dotu domai, ka avārijā vaino- jama konkrētās stūrētājas vājā praktiskā sagatavotība. Taču nesteigsimies šim viedoklim piekrist. Atpērsimies, ko pa- stāstīja paši kursanti: vienīgā automašī- na, ar kuru atļāva kārtot eksāmenu, tomēr nebija ideāla — tās motors ik pa brīdim noslāpa; citi bija le vērojuši, ka mašīna pat uz līdzenas vietas, kā saka, veļk uz kreiso pusi; šofera sēdekļis nebija stingri fiksēts — braucot kalnup, tas pēkšņi atkrita; nebija pedāļu tā saucamajai du- bultajai mašīnas vadīšanai. Taču ne pa- sniedzējiem, ne kursantiem izvēles nebija. Tiesa, eksāmena bija klāt sporta tehniskā kluba priekšsēdētājs V. Prokofjevs, taču viņš kategoriski atteicās izpalīdzēt, eksā- menam automašīnu neatvēlēja. Sak, mums katram sava manta.

Viss pastāstītais radīja pamatotu īnte- resi par situāciju autoamatieru biedrības autoskolā. Galvenais jautājums: vai te rīkotie kursi norit kvalitatīvi? Kā zināms, par kursiem ir jāmaksā (plus vēl 10 rubļi par iestāšanos biedrībā), taču — vai

kais klubs ir krietni labākā situācijā.) Neapmierina nodrošinātība ar tehniku: abi ziguliši ir pagalam nolietoti. Tas arī sa- protams, jo ar tiem mācās braukt, tos, kā saka, rausta un spīdzina cilvēki, ku- rīem sākumā ir visai miglains priekšstats par auto vadīšanu. Taču autoamatieru biedrības republikāniskā padome nestei- dzas gādāt jaunus mašīnas. Un L. Teniss spiests jo bieži lūgt autoservisa pakal- pojumus. Bet, cik tas izmaksā, ja, pie- mēram, vajag dabūt kādu īpaši deficītu detaļu, to pajautāriet — jebkuram auto- īpašniekam. Taču tūlīt jāatgādina, ka au- toamatieru biedrības rajona nodaļas priekš- sēdētājam alga ir...108 rubļi mēnesī (par to jāveic arī grāmatveža, kurinātāja un apkopēja darbs). Pasniedzēji un ins- trukturī te strādā darbu apvienošanas kārtībā: šie kadri, kā saka, nāk un iet. Sis fakts, protams, ietekmē mācību kvali- tāti. Pašam priekšsēdētājam pagalam apnīcis staigāt apkārt un lūgties palīdzī- bu. Un vienlaikus ir jāatgādina, ka au- toamatieru biedrības mūsu rajona nodaļa finansālās darbības jomā ir viena no labākajām republikā (pagājušajā gadā ierindota otrajā vietā).

Kāds asprātis var teibst, sak, tikai pagalam sagrābējušā automašīnā tāds ilūziju pārpilns braukt gribētājs spēj iz- just šofera ikdienas visus «jaukumus». Bet ir arī pretarguments: par pusotra simta rubļu lielu mācību maksu kursants ir tiesīgs pieprasīt kvalitatīvu, mierīgu skološanu. Lai nav jābendē nervi.

Un tagad — par trešo versiju, kas saistīta ar nervozēšanu. Eksāmena kārt- otāji pārlietu uztraucās. Un kā gan ne, kad tik daudz kontrolētāju. Gan auto- inspektors, gan VAI reģistrācijas un ek-

Nelaimi var novērst

Satraucoša statistika

● Rajona agrorūpnieciskās apvienības saimniecībās un orga- nizācijās pagājušajā gadā notika 78 ar ražošanu saistīti nelaimes gadījumi.

Lai gan to skaits salīdzināju- mā ar 1986. gadu ir par desmit mazāks, tomēr darba nespējas dienu skaits no 1212 dienām pieaudzīs līdz 1400 dienām. Tas pierāda, ka notikušie nelaimes gadījumi bijuši ar smagākām sekām. So faktu apstiprina arī traumu smaguma koeficients — darba nespējas dienu skaita at- tiecība pret nelaimes gadījumu skaitu. Sis koeficients rajonā 1986. gadā bija 13,8, bet 1987. gadā jau 18,7.

Kā ir atsevišķās saimniecībās? Suvorova kolhozā traumu sma- guma koeficients ir 27,9, Lēpina kolhozā — 21,0, kolhozā «Zelta vārpa» — 20,7 un Oškalna kol- hozā 19,9. Tādi ir augstākie rādī- tāji. Bet Dzeržinska kolhozā un «Dubnā» koeficients — 7,0, «Sarkanajā ausmā» un «Dzintarā» — 8,0.

Vislielākais nelaimes gadījumu skaits (rēķinot uz 100 saimniecī- bā strādājošajiem) ir M. Gor- kija kolhozā — 2,2, arī Oškalna kolhozā — 1,7, bet «Vārka» un Rušonas padomju saimniecī- bā — 1,6 nelaimes gadījumi.

Nedrīkst aizmirst, ka rajonā no- tika arī divi smagi nelaimes gadi- jumi. Pagājušajā gadā lūlīja «Lauk- tehnikas» rajona apvienības šofers N. Petrovs, braucot ar automašīnu agrā rīta stundā, iesnauzās pie stūres, iebrauca grāvī. Mašīna ap- gāzās, autovadītājs guva smagu mugurkaula traumu.

25. novembrī Rudzātu padomju saimniecības slaucēja L. Buceniece brauca pēc darba mājās ar pajūgu. No pakava gaisā pamestās sniega

pikas atdallās metālisks svešker- menis un iekļuva braucēja acī. L. Buceniece guva ļoti smagu kreisās acs traumu.

1987. gadu bez ražošanas traumām noslēdza tikai divas saimniecības — kolhozs «Sīlu- kalns» un Aglonas padomju saimniecība.

Analizējot sīkāk, izrādās, ka visvairāk cietuši lopkopības dar- binieki un mehānizatori — at- tiecīgi 41 un 19,2 procenti no visiem cietušajiem. Vairāk nekā puse no lopkopībā cietušajiem ir vecumā no 49 līdz 55 gadiem. Raksturīgākie nelaimes gadījumu iemesli lopkopībā ir applaucēša- nās ar karstu ūdeni barības sa- gatavošanā un slaukšanas aparā- tu mazgāšanā. Daudzi krituši no vezuma, vedot lopbarību, vai bi- juši neuzmanīgi, kopjot dzīvnie- kus.

1988. gads neveiksmīgi iesākās Rušonas padomju saimniecībā. 4. janvārī Lēpnieku fermas lopkopēja V. Lestāne, novācot kūtmēslus, brīdī, kad bija iestēgts transpor- tieris, šķērsoja to bīstamā zonā (ote stūra zvaigzītes). Paslīdēja, kreisā kāja iekļuva starp stūra zvaigzīti un kēdi. Tika iegūta smaga kreisās kājas pēdas trauma. Atklājas, ka saimniecībā nebūt ne visiem strādāošajiem bijušas mā- cības pēc paredzētās darba aizsar- dzības programmas.

Tāda ir bēdīgā statistika par aizvadīto gadu un šī gada sāku- mu.

A. PIZELIS, rajona agrorūpnieciskās ap- vienības darba aizsardzības vadošais speciālists

Notikumi

Visu izšķīra sekundes

● Lidz braukšanai uz kolhozu lauku darbos vēl bija laiks. Un divpadsmit gadus vecais Igors Radjko nolēma palīdzēt tēvam zāgēt maiku. Tēvs nesa klāt baļķus, puisēns krāva grēdā sa- zāgētos blūķenus. Spalgi dziedāja ripzāģis, abi strādāja aizrau- tīgi. Te piepeši pagalam lerējās suns. Vai pa sētas vārtiem ienācis kāds svešs? Igors aizgāja līdz šķūņa durvīm paskatīties. Suns apmierināti lesmilktējās, sak, zēns tomēr sadzirdējis. Un strauji metās draugam klāt, ar priekšēpām uzgludāmiem viņam uz krūtīm. Igors, izvairoties no tik pēkšņiem un dedzīgiem suņa uzticības apļiecinājumiem, neviļus rāvas prom. Zem kājām kaut kas nokrāsķēja, un puisēns pazaudēja līdzsvaru...

- Es gāju pēc kārtējā baļķa, kad izdzirdēju, ka zāģis vairs ne- griežas. — vēlāk stāstīja zēna tēvs. — Pagriezis. Un redzu: uz zāga gul Igors...

Kopš šī mirkļa (nelaime noti- ka pagājušā gada 29. septembrī) sākās ilgstoša cīņa par puisēna dzīvību un veselību. Pulksten 11.00 otrās medicīniskās palīdzības dienests saņēma steidza- mu izsaukumu. Pēc dažām minū- tēm Līvānu zonālās slimnīcas ķirurģijas nodaļas vadītājs Vla- dimirs Jermakovs pa rāciju iz- dzirda feldšera Valda Anspoka sūtīto balsi: «Vēdu bērnu ar amputētu kreiso apakšdelmu un traumu vēderā.» Ieradies notikuma vietā, feld- šeris zēnu bija atradis šokā, pi-

ar ledu un iesaiņoja.

Pēc tam notika īsa saruna pa telefonu ar Rīgu:

— Gatavojieties! Vedam pie jums zēnu. Nepieciešama kreisā apakšdelma replantācija. Pagal- dām laika normas iekļaujāmies.

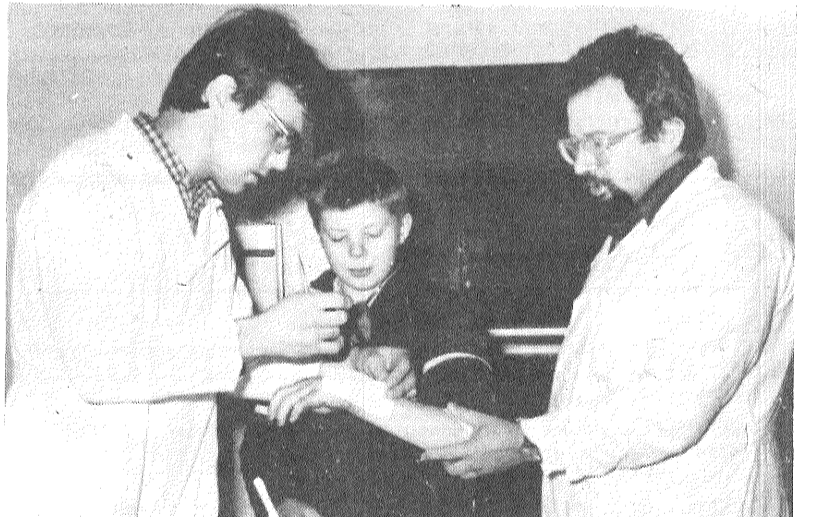
Kopš brīža, kad Igoru Radjko atveda uz Līvānu zonālās slim- nīcas pieņemšanas telpu, bija pagājuši tikai stunda. Sekoja ceļš uz Rīgu. Seit, pilsētas 7. slimnīcas mikroķirurģijas noda- ļā, puisēnu sagaidīja jau durvis. Operāciju zālē bija nodaļas va- dītājs J. Blte, ārsts Krūmiņš un Libermanis, ķirurģijas māsa N. Upeniece. Operācija ilga vairāk nekā 12 stundas.

— Paldies Līvānu koleģiem, — pēc tās sacīja dakteris Blte. — Līvānieši tikai stunda. Sekoja ātri un profesionāli.

Patlaban Igora pašsajūta ir laba. Viņš apmeklē skolu, iet uz pārsēšanām, vingrina pleaudzēto roku ar speciālu vingrinājumu palīdzību.

L. KUZMINA

ATTELA: Igora izveseļošanās gaitai uzmanīgi seko ķirurgi A. Pirtnieks un V. Jermakovs. J. SILICKA foto

● Kultūras dzīve

Luga, kas palīdz dzīvot

Valmieras teātris Preiļos

● Gadsimta prāva! Sensācija! Lieta, kas jāizskata, ir vienreizēja, jo uz apsūdzēto sola — cilvēks, kura vārdu zina visa pasaule. Unikāla luga. Autors to vēltijs mātes un tēva piemīnī.

Tā domāta visiem: jaunatnei — par to, kas zināms tikai no nostāstiem; vecākajai paaudzei par pašu pārdzīvoto. Visiem kopā — par mūsu šodien: kādu to gribam redzēt, un kāda tā ir.

Luga par to, kā nākotnē būs tikai viena diktatūra — sirdsapziņas diktatūra. Nerunā to, ko tu nedomā, nerunā to, kam tu netici! Tik vienkāršs ir ceļš uz to. Vai jūs tam ticat?

Par ko ir luga, to diezgan precīzi izsaka jau paša autora

dotais žanra apzīmējums: astoņdesmit sestā gada strīdi un pārdomas. Tie turpinās arī astoņdesmit septītajā un turpināsies... Par to, ka runājam vienu, bet darām citu, ka veikli piekārtotamies pie pārkārtošanās.

Luga izraisīja sensacionālu reakciju pēc pirmizrādes Maskavā. Viens no lugas varoņiem saka: «Nodrošiniet tādus apstākļus, ka man par patiesību nekas nepadraud, un es būšu atklāts!» Ne velti sabiedrība satraucās,

sarosījas. Luga atspoguļo ne tikai mūsu pagātnes kļūdas, bet arī tiek uzrādītas to saknes. Taču patiesība ne visiem ir pašām. Mihaila Satrova luga savu darbu turpina un daudziem vēl palīdzēs dzīvot.

«Sirdsapziņas diktatūra» — tā ir visatklātākā saruna ar skatītāju zāli, un tajā mēs ceram iesaistīt arī jūs.

Tātad — tiksimies šovakar pulksten 18.00 Preiļu kultūras namā.

A. SKUDRA,
L. Paegles Valsts Valmieras drāmas teātra galvenā režisora palīdz literārajos jautājumos
ATTELA: skaits no M. Satrova lugas «Sirdsapziņas diktatūra» izrādes.

V. SARKOVA foto

Jaunās grāmatas

Ceļā pie lasītāja

● Patlaban viena no mūsu kultūras procesa raksturīgākajām izziņēm ir līdz šim publicēšanai neatļauto sacerējumu atdzimšana.

Savu pirmpublicējumu ieguvuši A. Ribakova «Arbata bērni», vairāki O. Vācieša darbi, savu patieso novērtējumu iegūst arhitektūras un mākslas pieminekļi. Ojāra Vācieša Kopoto rakstu izdevumā, kura visi desmit sējumi nāks klajā no 1988. gada līdz 1992. gadam, ietilps visi mūsu Tautas dzejnieka izdotie dzejoļu krājumi (arī dzejoļu krājumi bērniem), dzejoļi no periodiska-

jiem izdevumiem un rokrakstu burtniecām, atdzejojumi, vēstules, garais stāsts «Tās dienas acīm», publicistiskie darbi, kinoscenārijs «Bet naktīs jau var dzirdēt», kurš savu ekranizējumu vēl joprojām nav ieguvis. Domājams, ka šis darbs ieinteresēs teātru ļaudis vai kādu citu radošu grupu. Ildze Krona sagatavojusi apceri par PSRS Valsts prēmijas un Latvijas PSR Valsts prēmijas

laureāta Ojāra Vācieša dzīves un darbības lappusēm. Kopoto rakstu pirmajam sējumam le vadu sarakstījis Latvijas PSR Nopelniem bagātais kultūras darbinieks dzejnieks Jānis Peters.

Parakstīšanos uz šo izdevumu iespējams noformēt visās republikas rajonu grāmatniecās, bet rīdīnēki — Parakstāmās literatūras grāmatniecā. Republikas bibliotēkām savus pasūtījumus iespējams noformēt Bibliotēku kolektorā. Lai iegūtu abonementu, jālemasā avanss 2 rubļi; to ieskaita pēdējā sējuma cenā. O. Vācieša darbu apkopojuma mētiens — tikai 15 tūkstos, eksemplāru, tālab pasteidzieties!

G. SMITE

● Sports: informācija

Draudzības sacensības

● Rēzeknē notika triju rajonu — Ludzas, Rēzeknes un Preiļu — vadošo darbinieku draudzības sacensības.

Komandā bija partijas rajonu komiteju, rajonu Tautas deputātu padomju izpildkomiteju, rajonu agrorūpniecisko apvienību darbinieki. Sacensības notika vairākos sporta veidos: volejbola, basketbola, novusā, galda tenisā, šahā, jautrajā stafetē, šau-

šanā un sporta zināšanu pārbau-dē.

Kā veicās? Par sacensību uzvarētāju šahā kļuva mūsu rajona agrorūpnieciskās apvienības darbinieks Voldemārs Kokins. Arī spēcīgākā šahiste bija no

Preiļiem — rajona finansu nodaļas grāmatvede Veronika Banga. Novusā uzvarēja rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētāja vietnieks Ivans Jeršovs un Vilhelmine Lakovska (rajona izpildkomiteja). Galda tenisā spēcīgākā bija Janīna Blūzma no mūsu rajona agrorūpnieciskās apvienības.

Arī basketbolisti un volejbolisti cīnījās godam, taču... uzvarēja Ludzas un Rēzeknes sportisti.

P. ZDANOVSKIS,

Valsts fiziskās kultūras un sporta rajona komitejas priekšsēdētājs

tomēr spējam izcīnīt uzvaru — 7:2.

Jaunaglonas futbolisti un treneris tika apbalvoti ar trešās pakāpes diplomiem, bet mūsu komandas vārtsargs Valērijs Jefimovs tika atzīts par labāko šajā turnīrā.

V. ZUBCOVS,

Jaunaglonas 58. profesionāli tehniskās vidusskolas sporta metodisks, futbolkomandas treneris

Redaktors V. PETROVS

«EZERZEME»

13. februārī — «Skidoni», 1. un 2. sērija, «Mosfilm», sāk. plkst. 16 un 19. 14. februārī — «Kurjers», «Mosfilm», sāk. plkst. 16, 18 un 20. 15. un 16. februārī — «Buržuāzijas diskretais šarms», Francija, sāk. plkst. 17, 19 un 21. 17. februārī — «Četri musketieri», 1. un 2. sērija, Francija, sāk. plkst. 17.30 un 20. 18. februārī — «Verbūties apstākļos», «Azerbaidžanfilm», sāk. plkst. 17. «Ar pilnu tvaiku», Polija, sāk. plkst. 19 un 21. 19. februārī — «Cilvēks no Kapucīnu bulvāra», «Mosfilm», sāk. plkst. 17, 19 un 21.

«ATPŪTA»

13. februārī — «Pastāstīns», «Mosfilm», sāk. plkst. 14, 16, 18 un 20. 14. februārī — «Pledod, Arunai», 1. un 2. sērija, Indija, sāk. plkst. 16.30 un 19. 15. februārī — «Cejlabiedrs», «Mosfilm», sāk. plkst. 17, 19 un 21. 16. februārī — «Skidoni», 1. un 2. sērija, sāk. plkst. 17 un 20. 17. februārī — «Kurjers», «Mosfilm», sāk. plkst. 17, 19 un 21. 18. februārī — «Mīlas nedienas», 1. un 2. sērija, Indija, sāk. plkst. 17.30 un 20. 19. februārī — «Buržuāzijas diskretais šarms», Francija, sāk. plkst. 17, 19 un 21.

Apsveikums

Mīliet visus dzīves gaišos ceļus,
Mīliet vējus, kas pār laukiem steig,
Mīliet savus draugus, darbu, dzīvi,
Milu sargājiel kā skaistu ziedu līdz.
(S. Kaldupe)

ZINU STAGI un GUNĀRU
STUBURU, kopējo dzīves ceļu
sākot, sveic

KOLHOZA «VĀRKAVA»
VALDE, KOMJAUNATNES
KOMITEJA UN ARODKO-
MITEJA

Sludinājumi

KOOPERATĪVS «SERVISS»
pieņem iedzīvotāju pasūtījumus
mozaikas pieminekļu,
mozaikas kapakmeņu plāksņu,
iežogojuma betona stabiņu,
betona apmaļu,
trotaura plātņu izgatavošanai.

Pasūtījumus pieņem trešdienās no plkst. 16.00 līdz 18.00
Preiļos, Daugavpils ielā, nomas
salona telpās.

Šī gada 28. februārī plkst.
14.00 un 17.00 Līvānu kultūras
namā notiks

GRUPAS «JUMPRAVA»
KONCERTI.

Jauna programma.
Bīlešu iepriekšpārdošana.

PREIĻU RAJONA

PATERĒTAJU BIEDRIBU
SAVIENĪBAS

SABIEDRISKĀS EDINĀŠANAS
UZŅĒMUMU APVIENĪBA

pēc līgumcēnām lēpērk no iedzī-
votājiem:

cūkgāju,
liellopa gaļu,
dabisko medu,
svaigus ābolus,
ķimenes,
magoņu sēklas,
sāļtūsus gurķus,
sāļtūsus un kaltētas sēnes,
svaigus zaļumus.

Izziņas pa tālruniem 22448,
22071 un 22085.

Sakarā ar gatavošanos atvērt
1988. — 1989. mācību gadā Līvānos
bērnu mākslas skolu (uz Līvānu kultūras
nama bērnu tēlotājmākslas studijas
bāzes) no 1988. gada 1. marta tiek orga-
nizēti

SAGATAVOSANAS KURSI
(maksas).

Kursos uzņem 1. — 8. klašu
skolēnus. Pieteikties tēlotājmāk-
slas studijā Līvānos, Rīgas ielā
120, otrdienās un piektdienās no
plkst. 17.00 līdz 19.00. Izziņas
pa tālruniem 22132 un 21001.

Līdzjūtības

No šīs tāies neatsaukt,
Neatgriez ar mīlu vārdu,
(O. Gūtmanis)

Izsakām dziļu līdzjūtību Mo-
nikai Petrovai sakarā ar VĪRĀ
nāvi.

Preiļu sakaru mezglā kolektīvs

Sāp sirds, no tēva škiroties.
Kad viņa taka smilšu kalnā iet.
(J. Rūsīns)

Izsakām dziļu līdzjūtību Ana-
tolijam Petrovam sakarā ar TĒ-
VA nāvi.

Preiļu rajona dzīvokļu un
komunālās saimniecības ražo-
šanas apvienības kolektīvs

Viegļas, viegļas smilšu saujas
Tā kā balti sniegi snieg,
Sirdij, darbos nogurušai,
Nu ir smiltis jāņem.
(L. Vācēzniece)

Izsakām dziļu līdzjūtību KSA-
VERIJAS SKABAS piederīga-
jiem, izvadot viņu kapu kalnīnā.
Kirova kolhoza kolektīvs

Klusa paliek māja, sēta,
Klusa tēva istabiņa,
Nav vairs tēva mīlo soļu,
Nav vairs tēva padomiņa.
(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Re-
ginai Korsakai sakarā ar TEVA
nāvi.

Kolhoza «Vārkava» grām-
vežu kolektīvs

Atver acis, tēt, un savos bērnos
raugies,
Cik daudz sāpju viņu krūtīs mīt,
Viņu lūpas saka klusu valdies,
Sirds grib tavu sirdi sasildīt.
(A. Vējāns)

Skumju brīdī esam kopā ar
Regīnu Korsaku, TĒTI smiltāji
izvadot.

Kolhoza «Vārkava» valde

Tēt, miris esot tu... Tam ticēt
grūti,
Jo tava balss, ik vārds vēl ausīs
skan,
Šķiet, dzīva tava sirds pukst
manās krūtīs,

Ko tava nāve nespēj atņemt man.
(V. Rūja)

Izsakām dziļu līdzjūtību Re-
ginai Korsakai, TEVU uz smiltā-
ni izvadot.

Kolhoza «Vārkava» arodko-
miteja

Dusi saldī zemes rokās,
Lai tev sāpju nepietrukst.
Mīļas rokas ziedus noklājs,
Un tev silti vienmēr būs.
(A. Straube)

Sērojam kopā ar piederīga-
jiem, TEKLU KOKINU smiltāji
izvadot.

K. Marksa kolhoza valde,
arodkomiteja

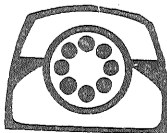
Māmiņ, man atdevi savu vasaru
Kopā ar ikdienas laimi,
Mīlu vārdu un rūgtu asaru,
Kuru nevaru aizmirst.
(A. Elksne)

Daļām sāpju smagumu kopā ar
Jani Koku, kad pēdējie ziedi
gulst uz MĀTES kapa.

Soferu kolektīvs

Laikraksts «Lenina Karogs» iznāk otrdienās,
ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карог» («Ленинское знамя»). Газета
Преильского районного комитета Коммунистичес-
кой партии Латвии и районного Совета народных
депутатов на латышском языке, г. Преиля, Латв.
ССР. Издаётся «Звайгане», г. Рига, ул. М.
Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154,
sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un
sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju no-
daļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un ceit-
niecības nodaļas — 21985, grāmatniecība, uziņas par sludinā-
jumiem — 22305.

Tir. 14221 eks. (latv. v. 10114 eks.,
krievu v. 4107 eks.).

1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
Laikraksts iespiests Latvijas PSR
Izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdz-
niecības lietu komitejas Daugavpils tipogrā-
fijā 228406, Daugavpils, Valkas ielā 1.

Indekss 68169.
Pas. 287.